

Energi politikken trenger en gjennomgående revisjon.

NVE vil endre linjeleien på strømregningen. Dvs. etablere en prising som dirigerer forbruket til en jevnere fordeling over døgnet.

Dette sier man for å unngå kostbar utbygging av kapasitet i el-nettet. Det blir dyrere for forbrukerne fordi det er ikke praktisk mulig å flytte forbruket til annet tidspunkt på døgnet. Resultatet er høyere priser for folk flest fordi det er tvingende nødvendig med strøm bruk i "rushtiden". Av sikkerhetsgrunner går ikke oppvaskmaskinen og vaskemaskinen på natten når jeg sover. Etter en lang arbeidsdag så dusjer man gjerne. Det kan ikke utsettes. Det finnes sikkert flere eksempler. Dette er en ufin måte å øke inntektene på for el-leverandørene!

Nå er det vel slik at nødvendig vedlikehold og modernisering kan ikke unngås. Det som skyldes slitasje. Det som skyldes urbanisering, dvs. økt antall forbrukere på nettet. NVE bør komme opp med en oversikt over hva som utestår av slikt arbeide. Så bør man se på en samtidig kapasitets utviding når dette arbeidet settes i gang, ikke minst gjennom en oppgradering og nyetablering av kraftstasjoner. For dermed å unngå kraftlinje oppgradering som er skjemmende for naturen.

Så må det påpekes at det føres en politikk som unødvendig leder til behov for ekstra kapasitet. Hva om man unnlot all **unødvendig** elektrifisering! El-biler! El-ferjer. El til sokkelen! El-busser! El-ditt og el-datt!

Unødvendig fordi CO2 fra forbrenning av gass, olje, bensin, søppel, kull, koks har INGEN målbar klimaeffekt! Moderne teknologi sørger for rensing!

Det føres en politikk der det benyttes store deler av samfunnets midler og til ingen nytte, resultatene uteblir. Klimaendringene går upåvirkelig sin skjeve gang. Denne politikken fører ikke bare til å forsterke behov for ekstra kapasitet i linjenettet, sårt tiltrengte ressurser brukes feil, samfunnet ruineres. CO2-fangst er bortkastet. All virksomhet hemmes av ekstraordinære CO2-skatter / avgifter.

Politikerne må rydde opp i dette og i sammenhengen klargjøre NVEs forvaltningsoppgaver.

Politikerne må rydde opp i energipolitikken, dvs. eierforhold og avkastning disponering. Herunder nasjonal forvaltning av nedfallsrettigheter.

Revisjonen bør også rydde opp i internasjonale bindinger. Eks. eksport av kraft må skje når det er reelle overskudd og finansieringen bør betales av eksportvirksomheten og ikke løftes over på norske energibrukere. Avkastningen av eksport bør tilbakeføres til norske forbrukere i form av billigere energi. Internasjonale bindinger som hindrer nasjonal politikk bør gjøres om eventuelt elimineres.

Politikken må bygge på at samfunnet fungerer best når det har en sikker tilgang til billigst mulig energi. Det samme som må gjelde for kommunikasjons-

politikken. Til lands og til sjøs. Digitalt. Leveransen må skje over Statsbudsjettet. Da er alle med og bidrar etter evne! Og, prisnivået / kostnadsnivået blir lavest mulig.